

คริสตจักรแตกคือน้ำพระทัยจริงหรือ ?

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 09 พฤษภาคม 2012 เวลา 20:30 น.

คริสตจักรแตกคือน้ำพระทัยจริงหรือ ?

โดย ชุนโร

ความแตกแยกของสังคมของเรา

หูที่ชินชา ตาที่เลื่อมมองเห็นสภาพของผู้คนในบ้านในเมืองที่ฟังผ่านพ้นวาระแห่งการทะเลาะ สู้วาระการคืนดีกัน ทำให้คิดถึงพระวจนะของพระเจ้าในปัญญาจารย์ไม่ได้ว่า ? มีวาระฉีกขาด และวาระเย็บ วาระนั่งเจ็บ และวาระพูด มีวาระรัก และวาระเกลียด วาระสงคราม และวาระสันติ ? นี่คือสัจธรรมของชีวิตมนุษย์โลก จริงๆประการขัดแย้งมันช่างไม่ได้ทำให้มีอะไรที่ดีขึ้นแม้แต่นิดเลย คนที่ต้องได้รับผลกระทบเต็มๆก็คือประเทศชาติของเราเอง บ้านเมืองของเราที่รักษาสันติภาพมาด้วยหยาดเหงื่อด้วยเลือดเนื้อและชีวิต แต่เรากลับต้องมาพ่ายแพ้ต่อกันเสียเอง สีเหลืองหรือแดงกลายเป็นเครื่องหมายของการแบ่งขั้วและแยกฝูงชนว่าใครอยู่ฝ่ายไหน หรือใครคือคนของใคร และมุมมองแนวความคิดก็ดูเหมือนจะมองต่างมุมกันชัดเจน แยกออกจากกันเหมือนฟ้ากับดิน มีดกับสว่าน ขาวกับดำ คนที่เฝ้ามองดูอยู่กับหัวงันใจว่าเรื่องนี้จะลงเอยอย่างไร ไม่ต่างกับครอบครัวหนึ่งที่สมาชิกในครอบครัวต่างก็ไม่ยอมลดฐิติ เรื่องที่คนส่วนมากทะเลาะกันมักเกิดจากเรื่องเล็กน้อย เรื่องที่ไม่เป็นเรื่องอะไรมากนัก อิทธิพลของความขัดแย้งมันกำลังสืบคานมาสู่สังคมคริสเตียน แม้ว่าเราจะมีพระเจ้าองค์เดียวกัน ใช้พระวจนะฉบับเดียวกัน มีแผ่นดินสวรรค์ที่จะต้องขึ้นไปอาศัยอยู่ที่เดียวกัน แต่เราก็ไม่วายที่จะขัดแย้งกันเอง เหมือนราวกับว่าสวรรค์ไม่ต้องเจอกันอีกเลย ไม่นับญาติหรือเผ่าเผ่าอีกแล้ว แล้วอย่างนี้เราจะไปปาบประกาศให้ใครที่ไหนกันว่าพระเจ้าของเราเป็นความรัก

คริสตจักรไม่น้อยในเวลานี้ที่แตกแยกกัน บางแห่งแยกตัวออกไปถึงห้าสิบคนบ้าง ยี่สิบคนบ้าง

ต่างๆที่เริ่มแรกเดิมทีก็คนที่เคยกินข้าวแดงแกงร้อนหม้อเดียวกันนั้นแหละ ปากอ้างว่าเป็นลูกหม้อ เป็นศิษย์กันกุฎิ ก็วันนี้กลับมายืนสาดโคลนใส่กัน ว่ากันไปว่ากันมาทำสงครามปากและร้อนอีเมลไปทั่ว ป่าร้องโห่ฆานถึงอีกฝ่ายว่าแล้ว โลกนี้มันกลมไปประชุมไหนๆก็ต้องแบกหน้ามาเจอกันอยู่ดี มีเอยมือโอไหวแต่ตาขยับใส่กัน สวมหน้ากากจัดฉากปั้นหน้า อ่านมาตรงนี้อ่าริบเปลี่ยนคลิกไปหน้าอื่นเลย

ความแตกแยกของคริสตชนในยุคแรกๆ

หากมอยย้อนกลับไปพิจารณาดูคริสตจักรในยุคแรกๆว่ามีบ้างไหมที่คนของพระเจ้าทะเลาะกัน ขัดแย้ง ขัดเคืองใจต่อกันแบ่งพรรคแบ่งพวกกัน แตกกันเป็นกองแบ่งกองเป็นเหล่าเป็นคณะเป็นนิกาย เราก็พอมีให้เห็นอยู่บ่อยๆ เช่นว่าสาวกถกเถียงกันว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน ลูกา22:24 มีการเถียงกันด้วยว่าจะนับว่าใครในพวกเขาเป็นใหญ่ที่สุด กิจการ15:39 แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันจนต้องแยกกัน บารนาบัสจึงพามาระโกลงเรือไปยังเกาะไซปรัส 40 แต่เปาโลได้เลือกสิลาส และเมื่อพวกพี่น้องได้ฝากทานทั้งสองไว้ในพระคุณของพระเจ้าแล้ว ทานก็ไป ขอพระคำเหล่านี้เปิดเผยให้เราเห็นว่าคริสตจักรยุคคนสมัยนั้นมีการขัดแย้งกันเช่นกัน ถ้าอย่างนั้นการขัดแย้งแสดงว่าไม่ใช่เรื่องใหม่กะนั้นหรือ มีหลายคนสรุปว่าการทะเลาะกันหรือแตกแยกกันเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ เป็นเรื่องธรรมดา จึงไม่แปลกใจที่เราได้เห็นผู้นำคริสเตียน

คริสตจักรแตกคือน้ำพระทัยจริงหรือ ?

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 09 พฤษภาคม 2012 เวลา 20:30 น.

หรือคณะธรรมกิจคริสตจักรทะเลาะเบาะแว้งกันตลอดเวลา อาจจะเพราะเรื่องที่ไม่ตรงกันบางเรื่องบางประเด็นเท่านั้นเอง หรืออาจจะความอิจฉาตาร้อนและอิจฉาสูงที่ไม่ถ่อมใจพอที่จะน้อมกายหรือก้มหัวให้ใคร กูมาคนเดียวกูตั้งคนเดียว บางแห่งน่าจะเกลียดมากกว่าการขัดแย้งกันเพราะว่าแบ่งเค้กไม่ลงตัวประมาณนั้น เฮ้ย...(ถอนหายใจ) ถ้าตราบใดที่ผู้นำคริสตชนยังมีมุมมองเช่นนี้ แล้วทำไมพระคัมภีร์จึงย้ำเตือนให้รักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันไปทำไม

ฟิลิปปี 2:3 อย่าทำสิ่งใดในทางชิงดีกันหรือถือดี แต่จงมีใจถ่อมถือน้ำใจคนอื่นดีกว่าตัว 4 อย่าให้ต่างคนต่างเห็นแก่ประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่จงเห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นๆด้วย 5 ท่านจงมีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์ นั้นแสดงว่าพระคัมภีร์ไม่ได้สนับสนุนให้คริสเตียนแตกแยกกัน ตรงกันข้ามกลับปลุกใจให้มีความรัก และทำความดีต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อครอบครัวของพระเจ้าที่มีความเชื่อ แต่คริสเตียนวันนี้กลับทำในสิ่งตรงกันข้ามคือเราให้ราคากับการทุ่มเทเพื่อการประกาศกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนมากเป็นพิเศษ เพียงเพื่อหวังจะได้เข้ามารู้จักพระเจ้าเท่านั้นเอง แต่คนที่เชื่อด้วยกันเรากลับละเลยที่จะแสดงความรักและเรียนรู้ที่จะให้อภัยโทษต่อกัน 70x7 ครั้งที่พระเยซูคริสต์พระอาจารย์ของเราสอนสั่งให้ยกโทษต่อกัน

เป็นน้ำพระทัยพระเจ้าหรือ

หลายคนเมื่อเห็นพี่น้องกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดทะเลาะกัน แตกแยกกันไปตั้งโบสถ์ใหม่ บางแห่งน่าจะเกลียดมาก แตกออกไปตั้งคริสตจักรห่างกันเพียง 2 ป้ายรถเมล์ ดันทะเลาะตั้งชื่อคริสตจักรคล้ายๆกันอีก เอาเข้าไปประเทศไทยนะประเทศไทย ลองคิดดูดีๆว่า บางชุมชนในหมู่บ้านในชนบท ชาวบ้านเขารู้กันทั่วว่ามีอะไรเกิดขึ้นในหมู่บ้านคริสตบ้าง มีหรือเขาจะไม่ทราบไม่เห็น บางครั้งคนที่ไม่เชื่อก็ชักแปลกใจจึงทนไม่ได้ที่จะมาถามว่า พวกที่เชื่อถือพระเยซูเป็นอะไรกัน ทำไมเขาถึงแตกแยกกัน เราเป็นคริสเตียนที่กลับมาเผชิญหน้ากัน แข่งขันกันไปมา บางแห่งใช้วิชาการเสียเลยไหนๆก็ไหนๆแล้ว ดักปลาหน้าไซร์คนอื่นเสียเลยง่ายยิ่งกว่าแกะกล้วยเข้าปากลิงลพบุรี วางยาคริสตจักรเดิมกับสมาชิกบางคนที่จะปันหูเขาได้ ขับรถมารับสมาชิกที่เดิม ท่านเองก็คงจะเคยเห็นพฤติกรรมประมาณนี้เกิดขึ้นในสังคมคริสเตียนไม่มากก็น้อย แต่ที่น่าเศร้าใจมากที่สุดคือว่ายังมีหลายคนพูดว่า? ก็ไม่เป็นไรขอพระคุณพระเจ้า พระเจ้าให้เกิดการแตกแยกขึ้นเพื่อขยายอาณาจักรของพระเจ้า จะได้มีคริสตจักรเกิดขึ้นเยอะๆสนองนิมิต 2010 ?

ตราบใดที่คริสเตียนไทยยังมีขบวนการคิดเห็นแบบนี้ก็ทำนายได้เลยว่า อีกไม่นานจริธรรมในหมู่คริสตชนจะหาแทบไม่เจอ ระวังเกลื่อจะเนา ผู้เขียนไม่เชื่อว่าการแตกแยกกันในคริสตจักร หรือการทุบคริสตจักร หรือการขยายคริสตจักรออกไปโดยผ่านขบวนการขัดแย้งกันคือน้ำพระทัยพระเจ้า พระคัมภีร์ไม่ได้สอนเช่นนี้ และนี่คือคำสอนของซาตานที่ปล่อยชั่วไว้ในไร่นาข้าวดี มีพระคัมภีร์ตอนไหนที่สอนว่าพระเจ้าประสงค์คือให้คริสตจักรขยายออกไปทั่วโลกโดยการทำให้พวกคริสเตียนทะเลาะกันเอง มีแต่สอนว่าให้รักสามัคคีกัน ให้เรียนรู้จักอภัย รู้จักถ่อมใจต่อกันมิใช่หรือ การพูดว่าน้ำพระทัยพระเจ้าที่ต้องการให้คริสตจักรขัดแย้งกัน ก็เท่ากับการใส่สปีให้การร้ายต่อพระเจ้า หมิ่นพระบรมเดชานุภาพของพระเจ้า และยังไปกว่านั้นเท่ากับเป็นการสนับสนุนเห็นดีเห็นชอบให้วงการคริสเตียนไทยขัดแย้งกันเองได้ ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดตกขอบ หากต้องการเห็นพระเจ้าอวยพรประเทศไทย อย่ารีไปเห็นดีเห็นงามกับพวกแตกแยกออกไปตั้งคริสตจักรใหม่

อะไรคือตัวกระตุ้น"

คำนี้เป็นคำจริง คือว่าถ้าผู้ใดปรารถนาหน้าที่ผู้ปกครองดูแลคริสตจักร ผู้นั้นก็ปรารถนากิจการงานที่ประเสริฐ" (1ทิโมธี 3:1)

คนหลายจึงปรารถนาที่จะทำงานเป็นผู้ปกครอง หรือเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักร เพราะถือว่าเป็นงานที่ประเสริฐ หลายคนจึงฝันอยากจะทำได้แต่เข้าเส้นทางนี้ ทำทุกวิธีที่จะเป็น ที่จะได้มา แม้ว่าจะต้องไปทุบคริสตจักรใดๆก็หน้าหนาที่จะจนได้

ปัญหามันคืออะไรหรือ ? พระคัมภีร์ยากอบสรุปว่าปัญหาของการขัดแย้งกันคือการทำงานของเนื้อหนัง เพราะความโลภเจ้ายศเจ้าอย่าง เป็นคริสเตียนเนื้อหนังที่อยากได้ แต่ไม่ได้ก็ทะเลาะกัน เอาแต่ใจตัวเอง อยากมีลูกแกะ บางครั้งปัญหาที่เพราะมือที่สามเข้ามาแทรกแซงในคริสตจักร มีบางคนตีท้ายครีวคริสตจักรของคนอื่นเขา มาหวังจะสวมเขาและอยากจะเป็นศิษยาภิบาล อยากเข้ามาร่วมวงกับเขา บางแห่งทะเลาะกันระหว่างศิษยาภิบาลกับคณะธรรมกิจคริสตจักร หรือผู้นำฆราวาสกับผู้รับใช้เต็มเวลา อาจจะเป็นเพราะว่าการคิดเห็นที่ต่างกัน

วิธีการต่างกัน หลักการที่ยึดถือต่างกัน เพราะแต่ละคนมาจากบริบทที่แตกต่างกัน

ทั้งๆที่ทุกฝ่ายต่างก็มีความมุ่งหวังอยากเห็นงานของพระเจ้าก้าวไปอย่างเกิดผลวิเศษ บ้างก็อยากจะทำปกป้องจุดอ่อนแอหรือรู้ตัวของคริสตจักร

บ้างก็อ้างหวังดีอยากจะทำร่วมกันพัฒนาองค์กรให้ดีกว่านี้เพื่อสานต่อนิคมิตคริสตจักร เพราะต่างคนต่างก็หวังดี

เลยต่างฝ่ายก็ดันไปตัดขาดทางแขนงกระทั่งไล่ไม่ได้ บางครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นในคริสตจักรก็เกิดจากมารวาทหรือพี่น้องบางคนพูดมากเกินไป

ว่างงานมากเกินไปยุ่งธุระคริสตจักรมากไปหน่อย เข้าไปแทรกแซงงานพระเจ้าหนักไปหน่อย ไม่นั่งไม่เรียนรู้อัจฉริยะผู้นำหรือวางใจพระเจ้า

อยากควบคุมการบริหารงาน ชอบเช็คบิลผู้อื่นเสมอๆ และคิดว่าผู้นำคริสตจักรไม่มีไฟ ไม่มีศรัทธาเหมือนตน

บางแห่งมองว่าตนเองมีความรู้และประสบการณ์ในธุรกิจการงานมาก่อน

คิดว่าอยากเห็นคริสตจักรเติบโตเลยขอยืมเอาวิธีการของโลกมาบริหารงานคริสตจักรเสียเลย บางครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นก็เกิดจากตัวผู้นำเองนั่นเอง

หรือภรรยาของผู้รับใช้พระเจ้าเองที่พูดมากเกินไป วางอำนาจ คิดว่าตนเองสำคัญนัก และมีอิทธิพลเพราะบุกเบิกก่อตั้งองค์กรนี้มากับมือ

มันก็เลยเกิดปัญหาขัดแย้งกัน เชื่อไหมว่าปัญหาคริสตจักรบางที่เป็นเรื่องเล็กๆในสำนักงาน เป็นเรื่องของคนสองสามคนที่ตกลงกันไม่ได้

สุดท้ายก็มีการรวมฝูงชนออกเป็นกลุ่มๆ แยกสี และเลือกข้างเกิดขึ้นในแผ่นดินของพระเจ้า วิพากษ์วิจารณ์เรื่องคริสตจักรในกลุ่ม กลุ่มเหล่านั้นอาจจะมาจากแคร์

หรือเซลล์กรุ๊ปนั่นเอง เริ่มมีการเมืองในคริสตจักร นั่งจับเข่าทันท่วงทีแบ่งเป็นก๊กๆ

ผู้เขียนเห็นว่าปัญหาการที่ผู้นำ และสมาชิกต่างลืมนึกให้คิดว่าแท้จริงแล้ว คริสตจักรเป็นของพระเยซูคริสต์

สาวกในคริสตจักรก็คือสาวกของพระคริสต์ไม่ใช่ของศิษยาภิบาลหรืออาจารย์ เงินทั้งสิ้นในคริสตจักรเป็นทรัพย์สินของพระเจ้าไม่ใช่ของมีค่านายก

หรือของภรรยาศิษยาภิบาล การขาดจิตสำนึกดังกล่าวจึงทำให้เราประเมินตัวเองสูงเกินไป แท้จริงทุกคนก็คือทาสรับใช้ของพระเยซูคริสต์

บางคริสตจักรคนถวายทรัพย์มากกว่าก็อยากแสดงว่าตนเองมีอิทธิพลเป็นเจ้าสาว บางคริสตจักรบริหารงานอย่างกับเป็นธุรกิจครอบครัว ตัดสินใจคนเดียว

เมื่อเกิดการเผชิญหน้ากันก็ขาดผู้ใหญ่จริงๆที่จะเข้าไปช่วยสมานรอยร้าวนั้นให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีดังเดิม ปัญหาบางคริสตจักรผู้ใหญ่กลับมีปัญหากับพี่น้องเสียเอง

แล้วใครจะเข้ามาช่วยพวกเขาที่จะทำให้เกิดการคืนดีกันได้ เมื่อขัดเคืองใจกันแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อยๆ แต่บรรยากาศของคริสตจักรก็เริ่มอับเฉา

ไม่พูดคุยกันเหมือนแต่ก่อน

แพชชั่นคริสตจักร

คริสตจักรแตกคือน้ำพระทัยจริงหรือ ?

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 14 มิถุนายน 2010 เวลา 23:07 น. - แก้ไขล่าสุด วันพุธที่ 09 พฤษภาคม 2012 เวลา 20:30 น.

ทุกวันนี้ดูเหมือนการขัดแย้งกันก็ดี หรือแตกแยกคริสตจักรออกไปกลายเป็นเหมือนค่านิยม หรือแฟชั่นใหม่เสียแล้ว แทบจะไม่มีทีใดที่ไม่มีการแตกแยกกัน สิ่งที่แปลกประหลาดไม่น้อยก็คือว่า คริสตจักรพอมีสมาชิกประมาณ 50?100 คนก็จะเริ่มส่ออาการติดเชื่อใช้หัตถ์สายพันธุ์ใหม่มา

โรคระบาดเริ่มขยายวงกว้างออกไปในครอบครัวของคริสตจักร จากการพูดคุยของผู้เฝ้าพบว่าการแตกแยกกันเกิดขึ้นเพราะคริสตจักรมีกลุ่มเซลล์ และกลุ่มแคร์ มีมุ้งเล็กมุ้งน้อย โดยการนำของหัวหน้าเซลล์ต่างๆ เมื่อผู้นำในกลุ่มใหญ่ขึ้น มีการยอมรับกันในกลุ่มอยู่ในระดับที่สูงขึ้นก็เริ่มมีการขัดแย้งกันมากขึ้น

ได้มากกว่าเสีย หรือเสียมากกว่าได้?

แท้จริงแล้ว การขัดแย้งกันเกิดความเสียมากกว่าได้ เราไม่จำเป็นต้องขยายคริสตจักรออกไปโดยการทะเลาะขัดแย้ง หรือโดยการแตกหักกันได้ใหม่ มันพอจะมีวิธีการที่ดีกว่านี้หรือไม่ ก่อนที่เราจะเริ่มเห็นการแตกแยกกันออกไปตั้งคริสตจักร เป็นไปได้ใหม่ว่าคริสตจักรและผู้นำทั้งหลายจะใช้เวลานั่งคุยกัน และอธิษฐานร่วมกันโดยปราศจากความรู้สึกที่ขมขื่นข้างใน พร้อมทั้งวางแผนที่จะขยายคริสตจักรใหม่ๆ เพื่ออย่างน้อยก็รองรับผู้นำกลุ่มต่างๆที่มากขึ้น พวกเขาเหล่านั้นพร้อมที่จะออกไปทำพันธกิจ และพวกเขาก็อยากมีอนาคตของตนเองในงานรับใช้พระเจ้าด้วย ดีกว่าปล่อยให้สถานการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้นก่อนแล้วในที่สุดคริสตจักรก็แตก การที่คริสตจักรจะยึดมั่นถึมั่นนั้นว่าอยากจะมีสมาชิกเพิ่มพูนเป็นพันๆคน บางทีอาจจะไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าต้องการก็เป็นได้ มนุษย์ต้องการสะสมอำนาจและบารมีของตนเอง ชอบอวดตัว คาวิตที่ทำบาปและพระเจ้าไม่พอพระทัยก็เพราะเหตุที่เขาเริ่มนับจำนวนประชากร แล้วรู้สึกว่ามันกำลังและยิ่งใหญ่กว่าใครใดๆในพื้นที่นี้ พระเจ้ากลับปรารถนาให้เราถ่อมใจ เรามักนิยมความรุนแรงต่อกัน พระเจ้ากลับต้องการให้เราอ่อนโยน การขัดแย้งมีแต่ทำให้คริสตจักรอ่อนแอ และภาพจน์ของคริสตจักรก็ได้เสื่อมลงไป ไม่ได้สำแดงสง่าราศรีของพระเจ้าเลย มีแต่ความอับอายขายหน้า และเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีในสังคมไทยของเราที่มีการขัดแย้งกันอยู่มากพออยู่แล้ว มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก มีการใช้ความรุนแรงต่อกันอยู่แล้ว จะคุ้มค่าหรือหากเราจะมีคริสตจักรเกิดขึ้นเพราะผลจากการขัดแย้ง การแตกแยกเป็นก๊กๆ เป็นเหล่ากัน

ความหวังของคริสตจักรไทยอยู่ที่ไหน

มาช่วยๆกันทำให้พระเจ้าของเราอิม ตามพระคัมภีร์ยอห์นบทที่17 ซึ่งพระองค์ทรงตรัสว่า ?ให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน?

ด้วยการเรียนรู้รักซึ่งกันและกัน ถ่อมใจต่อกัน หันหน้ามาหากันเพื่อรับใช้ ด้วยจิตสำนึกเสมอว่า คริสตจักรเป็นของพระเยซูคริสต์ เราคือผู้ทาสรับใช้ของพระเจ้า พวกเราทุกคนล้วนเป็นคนบาปที่ได้รับพระคุณพระเจ้าเหมือนกัน ที่เราเป็นอยู่อย่างนี้ก็เนื่องด้วยพระคุณพระเจ้า ไม่สมควรเลยที่เราจะขัดแย้งกัน หรือแตกแยกกันเอง และจากนั้นก็พรรคพวกหรือสมุนออกไปตั้งคริสตจักร ขึ้นป้ายของตึกแถวห้องแถวว่าคริสตจักร.... สำคัญยิ่งกว่าสิ่งใดคริสเตียนต้องเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ อย่าคิดว่าพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติเหนือคริสตจักรที่ก่อตั้งออกมาจากความขัดแย้ง คริสตจักรที่เกิดขึ้นมาใหม่เพราะแตกแยกออกไปจากที่หนึ่งก็เหมือนลูกที่คลอดออกมาจากพอมแม่ที่ไม่พร้อมที่จะมีบุตร ไม่สง่างาม ไม่สมบูรณ์ ในวันข้างหน้าท่านจะจารึกประวัติศาสตร์คริสตจักรนั้นเขียนว่าอย่างไรหรือ สิ่งทีคริสเตียนไม่ควรปลื้ดวันกระกันพรั่งคือการแสดงความรับผิดชอบร่วมกันว่า เราไม่เห็นด้วย หรือสนับสนุนให้คริสตจักรทะเลาะกันเอง หรือแตกแยกกันออกไป

คงถึงเวลาแล้วหรือที่คริสเตียนจะหันหน้ามาจับไม้จับมือกันทำงานของพระเจ้า แม้ว่าปี 2010 หรือ 2020 จะไม่สามารถประกาศทั่วโลกสำเร็จ หากคริสเตียนไทยเรียนรู้ที่จะรักและยอมรับในสิ่งที่เราเป็น ในสิ่งที่คริสตจักรเป็นก็สำคัญกว่าสิ่งใด สำหรับคริสตจักรที่เคยแตกแยกออกมา จะด้วยเหตุผลอย่างไรก็ตาม สิ่งที่เราสามารถทำได้ในฐานะธรรมิกชนคนหนึ่ง ท่านควรจะกลับไปสร้างสัมพันธ์ภาพกับคริสตจักรที่เคยแยกตัวออกมา และจับมือกันทำพันธกิจต่อไป สำหรับกลุ่มคนที่กำลังคิดท้อแท้ใจกับคริสตจักร ระบบคริสตจักรและอยากจะขอแยกตัวออกมาเพื่อตั้งคริสตจักรใหม่ๆ ขอหนุนใจว่าให้อธิษฐานดีๆ และเริ่มคริสตจักรให้สว่างไม่ดีกว่าหรือ ให้มีการพูดคุยกันกับคริสตจักร ไปলামาให้วันดีกว่าที่จะทำประหนึ่งว่า มาทางไปอีกทาง ถ้าอยากให้สว่างก็ควรจะไปตั้งคริสตจักรใหม่โดยหาสมาชิกใหม่ๆ ดีกว่า ประกาศกับคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้ามาก่อนดีกว่าซึ่งยังมีอีกมากมายมิใช่หรือ จะเที่ยวไปตั้งลูกแกะที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาสายพันธุ์ใหม่ นอกจากไม่สว่างแล้ว ยังทำให้เกิดความหวังในสังคมคริสตชนไทยไปมากกว่านี้ และสงสารคนทำสถิติว่าจำนวนคริสเตียนไทยกว้างไปกว้างมา โบสถ์หนึ่งฉลองขอบคุณพระเจ้าที่สมาชิกเพิ่มขึ้น 20 คนในปีนี้ แต่อีกโบสถ์บอกว่าปีนี้สมาชิกหายไป 5 คน

สำหรับคนที่ชอบเที่ยวไปแย้งสมาชิก หรือผู้นำคริสตจักรอื่นๆ ก็ควรจะกลับใจเสียใหม่ คิดเป็นใหม่ว่า แม้คนไม่เชื่อเขาก็ไม่ระทำกัน คริสตจักรคือเจ้าสาวของพระคริสต์ใช่หรือไม่ แต่หากคริสตจักรไม่ใช่เจ้าสาวของพระคริสต์คริสตจักรก็ไม่แตกกับหญิงแพศยา เคยมีคนเขียนไว้ว่าคริสตจักรที่ดีควรประกอบด้วยหลักสำคัญ 3 อย่าง

1. คริสตจักรที่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลาง
2. คริสตจักรที่มีนิมิตเป้าหมายในการทำพระมหากษัตริย์ของพระเจ้าให้สำเร็จ
3. คริสตจักรที่มีผู้นำทุ่มเทไม่เห็นผลประโยชน์ส่วนตัวทุ่มทั้งชีวิต

สำหรับผู้เขียนขอสรุปว่า คริสตจักรที่ดีควร เป็นคริสตจักรที่มีพระคริสต์เป็นศรีษะ และมีเราทุกคนก็เป็นพระกายนั้น การขยายคริสตจักรโดยการขัดแย้งกันแล้วไปตั้งคริสตจักรใหม่ๆ คงไม่ใช่แผนการหรือน้ำพระทัยของพระเจ้าแน่ นอกเสียจากจะเป็นน้ำพระทัยของส่วนตัวบุคคลหนึ่งบุคคลใดเท่านั้นเอง
วันนี้ยามที่เราจะหันมาทำพันธกิจอย่างสร้างสรรค์ด้วยความรักสมานสามัคคีของคริสตชนทั่วโลก